

Галицький коледж імені В'ячеслава Чорновола

Відділення економіки та туризму



ЗАТВЕРДЖУЮ

Заступник директора
з навчальної роботи

Т.А. Ільчук

30.08.2019р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ**

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

назва навчальної дисципліни


НАЙМЕНУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ	ГАЛУЗЬ ЗНАТЬ, СПЕЦІАЛЬНІСТЬ, ОСВІТНІЙ РІВЕНЬ	ХАРАКТЕРИСТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
		денна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 4 Загальна кількість годин – 120 год.	Галузь знань - 24 Сфера обслуговування Спеціальність - 241 Готельно-ресторанна справа	Обов'язкова
		Мова викладання: українська
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 год.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	Рік підготовки:
		1-й
		Лекції:
		30
		Практичні, семінарські:
		18
Самостійна робота:		
72		
		Вид контролю: екзамен

Розробник:

Лубкович Наталія Зіновіївна, кандидат історичних наук, в. о. завідувача
кафедри загальної та гуманітарної підготовки


ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми


_____ З. Ф. Бриндзя

ПОГОДЖЕНО:

Завідувач відділення
економіки та туризму


_____ С. Я. Добровольська

РЕКОМЕНДОВАНО:

Кафедрою загальної та гуманітарної
підготовки
протокол № 1 від 29.08.2019р.

В.о. завідувача кафедри


_____ Н. З. Лубкович

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Культура – це єдино можлива для людини форма існування. Це означає: якщо для біологічного існування людства необхідно лише відповідне виробництво, то для існування людського суспільства потрібна культура.

Протягом всього часу свого існування український народ творив самобутню культуру, незважаючи на постійні зовнішні загрози і впливи. Українська культура – це, передусім, історичне явище, а її розвиток – найважливіша частина процесу розвитку людської цивілізації в цілому.

Метою викладання навчальної дисципліни «Історія української культури» є ознайомлення студентів з історичними умовами виникнення, особливостями, тенденціями розвитку, джерелами формування культури на різних етапах історичного розвитку. З'ясування сутнісних ознак духовної і матеріальної культури українського народу, її гуманістичної спрямованості, відкритості, глибокого демократизму, творчого характеру та взаємообумовленості. Сприяння засвоєнню студентами основних понять і термінів та вміння ними оперувати; виховання патріотичних почуттів, гордості та поваги до української культурної спадщини і духовних цінностей; прагнення берегти та примножувати культурні надбання українського народу. Сприяти усвідомленню причетності кожного до творення української культури як духовного фундаменту української державності.

Предметом навчальної дисципліни «Історія української культури» є артефакти української культури на прикладі яких можна простежити ієрархію духовних, морально-етичних цінностей та естетичні пріоритети, характерні для мешканців України в різні історичні періоди. А також напрями розвитку політичної думки, рівень розвитку науки, літератури, мистецтва та стан релігійної свідомості тощо.

Завдання дисципліни полягає у формуванні, розвитку та удосконаленні загальних та фахових компетентностей, серед яких:

а) загальні компетентності (ЗК):

- здатність шляхом самостійного навчання освоювати нові області, використовуючи здобуті знання (ЗК 3);
- здатність застосовувати загальнонауковий методологічний апарат (ЗК 4);
- здатність застосовувати фахові та фундаментальні знання у професійній діяльності (ЗК 6);
- здатність до усної та письмової ділової комунікації державною та іноземною мовами для спілкування у професійній та соціально-культурній сферах, володіння фаховою термінологією іноземною мовою. Здатність до усвідомленого поповнення і розширення комунікативних навичок у професійній сфері впродовж життя (ЗК 9);

- здатність розуміти та поважати представників інших культур, ефективно застосовуючи комунікаційні концепції (ЗК 10);
- розуміння сутності та принципів розвитку суспільства, природи і мислення (ЗК12).

б) фахові компетентності спеціальності (ФК):

- здатність формувати і реалізовувати ефективні зовнішні та внутрішні комунікації на підприємствах сфери гостинності, навички взаємодії (робота в команді) (ФК 5);

Після вивчення навчальної дисципліни студент повинен показати такі **програмні результати навчання (ПРН):**

- освоювати нові області, використовуючи здобуті знання (ПРН 3);
- уміння застосовувати фахові та фундаментальні знання у професійній діяльності (ПРН 4);
- володіння усною та письмовою діловою комунікацією державною та іноземною мовами для спілкування у професійній і соціально-культурній сферах (ПРН 9);
- розуміти та поважати представників інших культур, ефективно застосовуючи комунікаційні концепції при спілкуванні з ними (ПРН 10);
- уміння формувати та реалізовувати ефективні зовнішні та внутрішні комунікації на підприємствах сфери гостинності, навички взаємодії (робота в команді) (ПРН 16);
- формування світогляду, усвідомлення розвитку людського буття, суспільства і природи, духовної культури (ПРН 30).

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 4	Спеціальність: 241 Готельно-ресторанна справа	Обов'язкова (нормативна)
Кількість змістових модулів- 4		Мова викладання: українська
Загальна кількість годин – 120 год.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	Рік підготовки:
Тижневих годин: аудиторних – 3 год.		I-й
		Лекції:
		30
		Семінарські:
18		
Самостійна робота:		
72		
Вид контролю: екзамен		

2. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Денна форма навчання			
	всього	у тому числі		
		л	с	с.р.
1	2	3	4	5
Змістовий модуль I. Історичний розвиток української культури: від витоків до I пол. XIV ст.				
Тема 1. Історія української культури як навчальна дисципліна	6	2		4
Тема 2. Витоки української культури	8	2	2	4
Тема 3. Культура Київської Русі	6	2		4
Тема 4. Особливості розвитку культури та історичне значення Галицько-Волинської держави.	8	2	2	4
Разом за змістовим модулем 1.	28	8	4	16
Змістовий модуль 2. Культура й церковне життя в Україні друга половина XIV – перша половина XVII				
Тема 5. Культурне життя в Україні у другій половині XIV– у XV ст.	8	2		6
Тема 6. Культура України у XVI ст. в першій половині XVII ст. Розвиток освіти і літератури.	8	2	2	4
Тема 7. Церковне життя в Україні друга половина XIV – перша половина XVII ст.	16	4	2	10
Разом за змістовим модулем 2.	32	8	4	20
Змістовий модуль 3. Українська культура у другій половині XVII ст. – XIX ст.				
Тема 8. Культурне життя України другої половини XVII ст.	14	4	2	8
Тема 9. Культурне життя України XVIII ст.	6	2		4
Тема 10. Національно-культурне Відродження України наприкінці XVIII – XIX ст.	8	2	2	4
Разом за змістовим модулем 3.	28	8	4	16
Змістовий модуль 4. Розвиток української культури на зламі XIX-XX початку XXI ст.				
Тема 11. Українська культура на зламі XIX–XX ст. у контексті європейської культури	8	2		6
Тема 12. Національно-культурне піднесення в Україні у 20-ті роки XX ст. “Розстріляне” українське відродження 30-х років	8	2	2	4

Тема 13. Культура України періоду Другої світової війни, повоєнного часу та 60–80 рр. ХХ ст.	10	2	2	6
Тема 14. Провідні тенденції розвитку сучасної української культури	6		2	4
Разом за змістовим модулем 4.	32	6	6	20
Разом	120	30	18	72

Змістовий модуль 1. Історичний розвиток української культури: від витоків до I пол. XIV ст.

Тема 1. Історія української культури як навчальна дисципліна

Поняття культури та її зміст. Світова та українська культурологічна думка. Сутність української культури в контексті основних культурологічних парадигм. Поняття національного типу культури та його особливості в Україні. Специфічні риси української ментальності. Становлення української культури як продукту людської спільноти. Складові української культури. Українське мистецтво як квінтесенція художньої культури. Види українського мистецтва. Предмет та завдання навчальної дисципліни.

Тема 2. Витоки української культури

Український народ – автохтонне населення України. Особливості трипільської та інших археологічних культур. Культурний процес кіммерійською, скіфського і сарматського періодів. Зарубинецька і черняхівська культура та її місце в культурному надбанні слов'ян Венеди, анти і склавини, їх пам'ятки та матеріальна культура. Духовна культура давніх слов'ян. Торгові й культурні зв'язки з античними містами-державами Північного Причорномор'я.

Тема 3. Культура Київської Русі

Культура Київської Русі. Становлення і розвиток її державності. Розвиток міст. Прийняття християнства. Церква та її роль у культурному житті Київської Русі. Монастирі. Освіта. Кирило та Мефодій. Школи. Бібліотеки. Книжна справа. Найдавніші літописи. Культурна та палацова архітектура. Софіївський собор, Десятинна церква. Фрески та мозаїка. Внесок Ярослава Мудрого в розвиток культури. Пам'ятки літератури (“Повчання” Володимира Мономаха, “Слово о полку Ігоревім”). Ткацтво, килимарство та вишивка. Вплив Київської Русі на розвиток культури сусідніх країн.

Тема 4. Особливості розвитку культури та історичне значення Галицько-Волинської держави.

Галицько-Волинське князівство як продовження розвитку української державності та культури київської доби. Діяльність князів Ярослава Осмомисла, Романа Мстиславича, Данила Галицького. Широкі зв'язки Галицько-Волинської Русі з іншими землями України, державами Східної та Західної Європи. Розвиток архітектури, скульптури, малярства. Іконопис. Освіта і письменство. Галицько-Волинський літопис.

Змістовий модуль 2. Культура й церковне життя в Україні друга половина XIV – перша половина XVII ст.

Тема 5. Культурне життя в Україні у другій половині XIV – у XV ст.

Вплив культури Київської Русі на життя Литовського князівства. Поширення освіти серед населення. Перші слов'янські книгодрукарі (Ш. Фіоль, Вукович, Ф. Скорина). Іван Федоров – український першодрукар (“Апостол”, Острозька Біблія та ін.). Церковно-літературні твори. Пересопницьке Євангеліє. Короткий Київський літопис. Розвиток науки, видання букварів, граматики. Братства та братські школи. Образотворче мистецтво, архітектура, музика. Особливості пісенно-поетичної творчості козацької доби. Народні думи, історичні пісні. Кобзарство. Розвиток театру і драматургії.

Тема 6. Культура України у XVI ст. в першій половині XVII ст. Розвиток освіти і літератури.

Умови розвитку культури. Розвиток української мови. Шкільництво. «Академія» князя Костянтина Василя Острозького: інтелектуальна спільнота, осередок «гуманістичної науки» та освіти. Зародження «історичної свідомості» української еліти (міф про сарматське походження). Рукописна книга та книговидавництво. Літописання. Архітектура й містобудування. Образотворче та декоративно-ужиткове мистецтво.

Тема 7. Церковне життя в Україні друга половина XIV – перша половина XVII ст.

Конфесійне розмаїття населення України в другій половині XVI – на початку XVII ст.: конфронтація «ідей», побутове толерування «іншого», шляхи до визначення власної «самості/ідентичності» та пошуки можливостей до діалогу. Проблема «ренесансу» в українській художній культурі кінця XVI – початку XVII ст.: український Ренесанс чи присутність елементів ренесансної культури на українських теренах? Що таке елітарна культура. Феномен «багатомовності» елітарної ранньомодерної української культури.

Змістовий модуль 3. Українська культура у другій половині XVII ст. – XIX ст.

Тема 8. Культурне життя України другої половини XVII ст.

Реформування церкви та освіти, поширення гуманістичних ідей Ренесансу. Діяльність митрополита Петра Могили. Українське бароко, його національна специфіка. Ораторсько-проповідницька проза, мемуарно-історичні твори, козацькі літописи Самовидця, Г. Граб'янки, С. Величка. Народні думи та пісні про визвольну війну. Розвиток барокової поезії, церковної музики. Поширення хорового (партесно-хорального) співу. Бароко в живопису (М. Петрахович, І. Руткович), розвиток парсунного портрету і гравюри. Особливості та пам'ятки барокової архітектури. Відновлення архітектурних пам'яток з бароковими доповненнями. Культурологічна і просвітницька діяльність Івана Мазепи.

Тема 9. Культурне життя України XVIII ст.

Культура і мистецтво в Україні XVIII ст. Поява творів світського характеру в літературі та театральному репертуарі. Палацова архітектура. Розвиток освіти. Києво-Могилянська академія як вищий навчальний заклад, центр науки і культури. Створення колегій. Григорій Сковорода – просвітител, філософ і поет. Архітектура й образотворче мистецтво (І. Григорович-Барський, Б. Меретин та ін.). Садово-паркове та ужитково-декоративне мистецтво. Вплив української культури на розвиток культурних процесів у Росії (С. Полоцький, С. Яворський, Ф. Прокопович).

Тема 10. Національно-культурне Відродження України наприкінці XVIII – XIX ст.

Просвітительські ідеї в культурі України. Розвиток історичної науки та фольклорні дослідження. «Історія Русів». Поширення освіти, відкриття шкіл, народних училищ. Розвиток науки та філософської думки. Зв'язок народного та професійного мистецтва. Формування української класичної літератури. Творчість І. Котляревського, Т. Шевченка. Роль Харківського та Київського університетів. Кирило-Мефодіївське товариство. Діяльність М. Костомарова та П. Куліша. Внесок М. Лисенка в розвиток української музики.

Декоративно-прикладне та ужиткове мистецтво. Три центри українського образотворчого мистецтва: Київ, Харків, Одеса. Розвиток мистецьких шкіл.

Вплив складних політичних умов у другій половині XIX ст. на розвиток української культури: заборона українського книгодрукування, переслідування української інтелігенції тощо. Заснування у Львові культурно-освітніх товариств (“Просвіта”, “Наукове товариство ім. Т. Шевченка”), українських видавничих спілок. Харківський, Київський, Новоросійський університети як наукові центри.

Змістовий модуль 4. Розвиток української культури на зламі XIX початку XXI ст.

Тема 11. Українська культура на зламі XIX–XX ст. у контексті європейської культури

Традиції та новації в українській культурі. Українська культура в європейському та світовому соціокультурному контексті. Криза просвітительського гуманізму та новітня ідеологія української державності. Українське мистецтво – формотворчий чинник української нації. Розвиток драматургії і театрального мистецтва. Театр корифеїв. Видатні актори М. Заньковецька, М. Садовський, П. Саксаганський.

Загальна характеристика українського образотворчого мистецтва та архітектури, стилі міського та промислового будівництва. Український модерн. Творчість братів Кричевських.

Стильові та жанрові особливості українського живопису. Творчість митців народницького реалізму М. Пимоненка, С. Світлославського, М. Івасюка, С. Васильківського, М. Самокиша, І. Їжакевича, І. Труша. Творчість митців, орієнтованих на новітні європейські напрями (О. Мурашко, М. Бурачек та ін.). Г. Нарбут та його учні. Творчість українських митців – зачинателів нових течій у світовому мистецтві (О. Архипенко, К. Малевич, О. Богомазов, В. Пальмов, М. Бойчук). Особливості розвитку літератури (І. Франко, П. Грабовський, М. Коцюбинський). Український неоромантизм (М. Вороний, Леся Українка); своєрідність українського експресіонізму (П. Карманський, В. Стефаник). Український авангард 1900–1910 рр. Групи “Молода Муза” (Б. Лепкий, П. Карманський та ін.), “Українська хата” (М. Вороний, Г. Чупринка та ін.). Футуризм у малярстві та поезії (В. Єрмолов, М. Семенко та ін.).

Тема 12. Національно-культурне піднесення в Україні у 20-ті роки XX ст. “Розстріляне” українське відродження 30-х років

Передумови розвитку культури і мистецтва. Створення Української Академії наук, наукові досягнення В. Вернадського, Д. Багалія, М. Кащенко, О. Фоміна та ін. М. Грушевський, його громадська і наукова діяльність. Література і театр у нових умовах мистецького життя. Видання журналів (“Музагет”, “Мистецтво”, “Шляхи мистецтва”), збірників та альманахів (“Гроно”, “Буяння” та ін.). Створення мистецьких спілок: “Плуг” (С. Пилипенко, А. Головка, П. Панч та ін.), “Гарт” (В. Еллан-Блакитний, В. Сосюра, П. Тичина, М. Хвильовий та ін.) і груп: футуристів (“Нова генерація”), неокласиків (М. Зеров, М. Рильський, П. Пилипович, М. Драй-Хмара та ін.), символістів (“Біла студія”), конструктивістів (“Авангард”), пролетарських письменників (ВАПЛІТЕ). Досягнення в театральному мистецтві та кіно (Лесь Курбас, О. Довженко), театр “Березіль”, драматургія М. Куліша. Український мистецький авангард та його доля в 30-ті роки.

Тема 13. Культура України періоду Другої світової війни, повоєнного часу та 60–80 рр.

Наука та освіта, преса і радіо, театр і кіно, образотворче мистецтво під час війни. Створення нових вищих навчальних закладів і розширення мережі науково-дослідних установ у повоєнні часи. Розвиток науки і техніки. Акції, спрямовані проти творчої інтелігенції, вилучення з бібліотек книг українських політичних діячів і письменників. Поява нових творів літератури і драматургії (А. Малишко, О. Гончар, М. Бажан, Остап Вишня та ін.). Творчість композиторів Г. Майбороди, С. Людкевича та ін. Особливості архітектури та образотворчого мистецтва повоєнних часів. Створення закладів професійно-технічного навчання для підготовки робітничих кадрів. “Шістдесятники” у боротьбі за національно-культурне відродження України. Посилення ідеологічного тиску та репресій, “чистка” редакцій газет, журналів, видавництв. Розвиток кіно і театрального мистецтва (С. Параджанов, К. Муратова, Л. Биков, Н. Ужвій, Д. Гнатюк, Є. Мірошниченко та ін.). Розквіт музично-естрадного мистецтва (В. Івасюк, Н. Яремчук, С. Ротару, В. Зінкевич та ін.). Втрата національної своєрідності

Тема 14. Провідні тенденції розвитку сучасної української культури

Наростання кризових явищ у культурі глобалізованого світу. Зростання соціально-прагматичного вектора розвитку європейської культури XIX–XX ст. Дегуманізація культури та її прояви в мистецтві XX ст. Художній світ техногенної цивілізації. Естетика модернізму. Постмодерністська модель світу в українській та світовій інтерпретаціях. Постмодернізм як плюралізм стильових напрямів в українському мистецтві. Характерні риси українського постмодерну та їх прояви в українській культурі. Експансія американської «маскультури». Проблема культурного відчуження: поляризація відношень «елітарна культура – народна культура». Особливості розвитку української культури у др. пол. XX – XXI ст. Нове національно-культурне відродження в добу становлення незалежності України. Шляхи та форми впливу інших культур на культурний процес в Україні.

4. ПОРЯДОК ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань студентів з навчальної дисципліни здійснюється шляхом проведення контрольних заходів, які включають:

- *поточний контроль*,
- *модульний контроль*,
- *виконання індивідуального навчально-дослідного завдання*,
- *підсумковий контроль у формі екзамену*.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку знань студентів з окремих тем та рівня їх підготовленості до виконання конкретної роботи.

Ключовими формами та методами демонстрації студентами результатів навчання при поточному контролі є:

- робота в малих групах - спільне опрацювання групою студентів окремих проблемних питань з наступною демонстрацією результатів та засвоєння навчального матеріалу;
- презентація - виступи перед аудиторією для висвітлення окремих питань, індивідуальних завдань, реферативних досліджень тощо;
- дискусія - обґрунтування власної позиції у вирішенні проблемних питань;
- кейс-метод - аналіз конкретних ситуацій, що дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності.

Результати поточного контролю за семестр визначаються як середня з усіх поточних оцінок за 100-бальною шкалою, відображених у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи.

Модульний контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання після закінчення логічно завершеної частини лекційних та практично-семінарських занять з певного змістового модуля.

Основною формою модульного контролю є завдання, які включають як і перевірку теоретичних положень курсу, так і розв'язування практичних завдань.

Оцінки з модульного контролю за 100-бальною шкалою відображаються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи і включаються як окремий заліковий модуль до залікового кредиту.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – це форма організації навчання, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконують студенти самостійно і звичайно під керівництвом викладачів. Як правило, індивідуальні завдання виконуються окремо кожним студентом.

ІНДЗ є видом позааудиторної індивідуальної роботи студента навчально-дослідницького характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни і завершується оцінюванням.

Метою ІНДЗ є самостійне вивчення частини програмного матеріалу курсу, його систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення знань студента з навчального курсу та розвиток навичок самостійної роботи. ІНДЗ це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, вмінь і навичок, отриманих у процесі лекційних, семінарських занять, охоплює тему, декілька тем або зміст навчальної дисципліни в цілому.

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, а оцінка включається до залікового кредиту як окремий заліковий модуль.

Підсумковий контроль зазвичай проводиться у формі усного екзамену, який передбачає перевірку розуміння студентом теоретичного програмного матеріалу в цілому, здатності комплексно, творчо використовувати накопичені знання та уміння, формувати власне ставлення до певної проблеми, обґрунтовувати свою фахову позицію тощо.

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, а оцінка включається до залікового кредиту як окремий заліковий модуль.

У процесі відповіді виявляються наступні рівні знань:

- високий,
- добрий,
- посередній,
- недостатній.

Високий рівень знань: оцінка в межах від 90 до 100 балів.

Ставиться за повні і правильні відповіді студента на усі запитання. При цьому необхідно, щоб студент умів логічно мислити, вільно використовувати набуті теоретичні знання при аналізі проблеми.

Добрий рівень знань оцінюється у межах 75 – 89 балів.

Студент аргументовано викладає матеріал, висловлює свої міркування з тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей та похибок у логіці викладу теоретичного матеріалу. Він володіє базовими термінами, поняттями та категоріями з вказаної теми, але самостійно нездатний аналізувати, застосовувати їх в конкретній ситуації.

Посередній рівень знань оцінюється в межах 60 – 74 балів.

Студент в основному знає матеріал теми, рекомендовану літературу, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань. Відповідаючи на запитання він виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутнім фахом.

Недостатній рівень знань оцінюється в межах до 60 балів.

Студент не опанував зміст теми, вкрай слабо знає рекомендовану літературу, не володіє базовими поняттями, термінами, категоріями. Відсутнє логічне та науковемислення, Практичними навичками не володіє (не розв'язує практичні задачі).

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ:

За шкалою коледжу	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90–100	відмінно	A (відмінно)
85–89	добре	B (добре)
84-75		C (добре)
67–74	задовільно	D (задовільно)
60-66		E (задовільно)
35 – 59	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
0 – 34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

Підсумкова оцінка за 100-бальною шкалою розраховується як середня у відповідності з ваговими коефіцієнтами, величина яких залежить від значення кожного з контрольних заходів, що проводяться під час вивчення навчальної дисципліни.

	Модуль 1 (поточне опитування)	Модуль 2 (підс. мод. контр.)	Модуль 3 (ІНДЗ)	Модуль 4	Підсумкова оцінка
Вагові коефіцієнти, %	40	20	10	30	100
Розрахунок оцінки в балах	80	85	90	80	82

Приклад розрахунку підсумкової оцінки в балах:

$$O = 80 * 0,4 + 85 * 0,2 + 90 * 0,1 + 80 * 0,3 = 82$$

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для якісного засвоєння курсу необхідна систематична та усвідомлена робота студентів в усіх видах навчальної діяльності: лекції, семінарські заняття, консультації, самостійна робота як індивідуальна, так і під керівництвом викладача.

При проведенні аудиторних занять домінуючими є лекційно-проблемні, індивідуально-диференційовані, особистісно-орієнтовані форми проведення занять та технології, спрямовані на організацію самоосвіти студента.

Крім того робота повинна проходити з врахуванням рівня творчих можливостей студента, його навчальних здобутків, інтересів, навчальної активності тощо.

Склад методичного забезпечення дисципліни:

- робоча навчальна програма;
- опорні конспекти лекцій;
- практикум для виконання семінарських занять;
- матеріали тестового контролю з дисципліни;
- завдання для виконання самостійної роботи та індивідуальних навчально-дослідних завдань;
- засоби поточного та підсумкового контролю (завдання для підсумкових модульних робіт, перелік питань для проведення екзаменаційного контролю).

Інструменти, обладнання та комп'ютерне забезпечення

Електронні енциклопедії, довідники, мультимедійні засоби у вільному доступі в Інтернет, комп'ютерні презентації за темами курсу.

Список рекомендованих джерел:

Основна

1. Історія української культури. Навч. посіб. За ред. О. Ю. Палової. 2-ге вид. перероб. та доп. Київ: «Центр учбової літератури», 2017. 340 с.
2. Кравець М. С. Культурологія: підручник для студентів вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації. Львів «Новий Світ – 2000». 2017. 320 с.
3. Савельєв В. П., Повторєва С. М. Культурологія. Етика. Естетика: Навч. посіб. Львів: «Магнолія 2006», 2016. 352 с.
4. Земерова Т. Ю., Скирда І. М. Історія України. Харків: ТОВ «Видавничий дім Весна», 2015. 832 с.
5. Історія України: нац. підручник. За ред. В. Качкана. Київ: ВСВ «Медицина», 2014.
6. Історія Української культури: нац. підручник. За ред. В. Качкана та ін.. Київ: ВСВ «Медицина», 2014.
7. Бокань В., Польовий Л. Історія культури України: Навч. посіб. Київ: МАУП, 2002. 3-тє вид., стереотип. 256 с.
8. Висоцький О.Ю. Історія української культури: Навчальний посібник. Дніпропетровськ: НМетАУ, 2009. 130 с.
9. Всеобщая декларация ЮНЕСКО о культурном разнообразии http://www.un.org/russian/events/literacy/decl_diversity.pdf Історія української культури (Текст): курс лекцій. Під заг. ред. д-ра іст. наук С.О. Костилюєвої. Київ: НТШ, 2010. С. 7-27.
10. Історія української та зарубіжної культури: Навч. посіб. За ред. С.М.Клапчука. 6-те вид., випр. і доп. Київ: Знання-Прес, 2007. 358 с.
11. Курс лекцій з історії української культури // <http://polkaknig.narod.ru/econom/kult/index.html>.
12. Вовкун В. Національна культура – це і є національна ідея. Дзеркало тижня. 2008. №27 (706) 19 липня – 1 серпня 2008.
13. Панібудьласка В.Ф., Деревінський В.Ф. Макогон В.П. та ін. Історія України: навчальний посібник. Видання 2-ге, доп. Київ: КНУБА, 2008. 133с.
14. Українська та зарубіжна культура. Конспект лекцій для студентів// <http://www.bestreferat.ru/referat-43793.html>.
15. Яртися. Лекції з історії світової та вітчизняної культури // <http://readbookz.com/books/210.html>.
16. Історія України: Навчальний посібник. Київ: КНУБА, 2010. 140 с

Допоміжна

1. Довідник з історії України (А – Я). Посібн. (За заг. ред. І.Підкови, Р.Шуста . і. 2-е вид., доопрац. і доп. Київ: Генеза, 2001. 1135 с.
2. Енциклопедія українознавства. У 10-ти томах. Львів: Молоде життя, 1993.
3. Енциклопедія історії України. У 8 томах. Київ: Наукова думка, 2004-2007.
4. Кармазіна М. С. Між історією і політикою: моногр. М. С. Кармазіна. Київ: ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2015. 560 с.
5. Корені та парості: український генеалогікон. Київ: Либідь, 2008. 472 с.
6. Кремень В., Ткаченко В. Україна: ідентичність в добу глобалізації. Знання, 2016.
7. Новий довідник: Історія України. Київ: ТОВ “Казка”, 2008. 736с.
8. Уривалкін О.М. Довідник з історії України. Київ: Дакор, КНТ, 2009.
9. Українська історіографія на зламі ХХ і ХХІ століть: здобутки і проблеми. За ред. П. Зашкільняка. Л. 2004.
10. Українські гуманісти епохи Відродження. У 2-х томах Т.2. Київ,1995.
11. Українське бароко та європейський контекст. Київ, 1991.
12. Шаповал Ю.В. Ілюстрована енциклопедія України. Київ: Балтія Друк, 2008.
13. Історія України: Навчально-методичний посібник для семінарських занять. За ред. В. М. Литвина. Київ: Знання, 2006. 607 с.
14. Історія України та її державності. Львів: Баскид. Біт, 2005. С. 316-353.
15. Історія України.ХХ – початку ХХІ століття: Навч. Посібник. За заг. ред. В.А. Смолія. Київ: Знання, 2004. 582 с.
16. Світлична В.В. Історія України. Навчальний посібник для студентів неісторичних спеціальностей вищих закладів освіти. Видання 3-тє К.: Каравела; Львів: Новий світ-2000, Магнолія плюс, 2003. 308 с.
17. Історія України. Ю.Зайцев., В.Баран, Я. Грицак та ін. 2 вид. Львів: Світ, 2002.
18. Історія України: навч.-метод. посіб. для семінарських занять. В. Литвин та ін.. Київ, 2006.
19. Кульчицький С. В. Історія України: довідник для абітурієнтів та учнів загальноосвітніх закладів. 2-ге вид., переробл. та доповн. Київ: Літера ЛТД, 2011. 528 с

Інформаційні ресурси

Назва ресурсу або організації	Електронна адреса
Веб-сайти наукових установ	
Бібліотека КНУБА	http://library.knuba.edu.ua/
Наукова бібліотека Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара	http://library.dsu.dp.ua/eticet.html
Міністерство освіти і науки України	http://www.mon.gov.ua/index.php/ua/
Бібліотека навчальної та наукової літератури НАДПСУ	http://lib.nadpsu.edu.ua/?page=/BooksShow/BooksShow7/BooksShow7
Офіційний сайт наукової діяльності Національної академії ім. Я. Мудрого	http://nulau.org.ua/index.php?r=biblio
Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського	http://www.nbu.gov.ua/
Харківська державна наукова бібліотека	http://korolenko.kharkov.com/
Національна парламентська бібліотека України	http://www.nplu.kiev.ua/
Наукова бібліотека ім.М. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка	http://lib-gw.univ.kiev.ua/
Державна бібліотека України для юнацтва	http://www.4uth.gov.ua/exhibitions_books/netiquette.htm